

הפרשה מסעירה את הארץ כולה- אך פרט למתי מספר יודעי-סוד אין איש יודע השבוע שאלו כתבי „העולם הזה” את האזרחים

יודע יודע יודע... (38) לוטש יהלומים, פרדסי-כץ: לפי מה שראיתי בעתונות, פרץ כל ה' עניין בשביל איזה עסק ביש שקרה לפני שנים מספר. כל מה שאני יודע או מנחש בא לי רק מע העתונים. ניסו לקשר זאת עם פרשה מסוימת מלפני כמה שנים. זה מתקבל למדי על הדעת. כפי שהתרשמתי, ניצלו את אור תה פרשה כדי להיפטר מלבון. אם זה נכון או לבון קופה כאן. אולם קיימת גם נטייה לחשוב שלבון התפטר בעצמו, כיון ש' הרגיש שאינו יכול לעמוד בי נטל העבודה של משרד הבטחון ולהשתלט על הכל. ייתכן שעזרו לו בכך מעט. אינני חושב ש' תהיה הכרעה סופית, לכאן או לכאן. לדעתי, יסתיים הכל בכך שהעניין או שיושק לגמרי על ידי גורמים עליונים או שיופעל לחץ על הצדדים להשגת פשרה.

מדכי ריים (30), פועל בניין, תל-אביב: עכשיו נרדע לי ששמו לו רגל כדי ש' ייאלץ ללכת. כי אנשיו ידעו שרק בצילו של בן-גוריון הם יוכלו להתקדם ולעלות. בשעתו, שתק לבון - כי לא היתה לו עמדה חזקה מספיק; והיום אם אם לא ייכנע לכל המפא"יניקים האומרים לו לחתך, הוא ינצח.

מאיר פורטוגה (25), ימ"אי, תל-אביב: לבון התפטר בשעתו כיוון שרצה להנהיג שינויים במערכת הבטחון. ושינוי ה' קצינים שמדברים עליהם היום לא נתנו לו. לדעתי צדק לבון. בפרשה שלו היו מעורבים הרבה אנשים חשובים, ובמקום לגלות מה הניע אותו העדיף ללכת.

דני ברשלום (13), מוכר עתונים, תלמיד ביתה ח' סלמה: בבית שמעתי לפעמים את אבא מדבר על עניינים כ' אלה. אבל אני לא זוכר מה הוא אמר שם. אני בעצמי מוכר עתונים אבל אין לי זמן לקרוא מה כתוב בעתונים האלה. בענין הוזה אני נזכר שקראתי שלבון נתן לפרס עם נעל על הראש.

עובדיה מירר (72), סוחר, ארצות-הברית: אותי מעניינות בדרך כלל רק חדשות ש' אני קורא ומקבל מאמריקה. אני נהנה לשמוע מה שגולדה עושה שם באו"ם. כאן, עד כמה ש' שמעתי על העניין, אני לצידו של בן-גוריון. בעצם, אני תמיד לצידו של בן-גוריון. אני יודע שמה שהוא עושה זה נכון.

יוסף ידונצקי (62), פועל באשד, תל-אביב: דבר אחד אני יכול להגיד בבטחון: שבן גוריון צודק ביחס לפרס כשהוא אומר שפרס צודק. אינני זוכר בדיוק מה קרה אז, לפני כמה שנים, יש לי מספיק צרות משלי. אבל אני חושב שלבון התפטר כדי שלא יפטר אותו.

לאה מסיקה (16), פועלת, תל-אביב: רק שמעתי שיש דבר כזה ושמדברים הרבה על זה, אבל אני בעצמי לא יודעת שום דבר על הכל. אני קוראת לפעמים עתונים, אבל לא את העניינים האלה של הפוליטיקה. זה לא מעניין אותי ואני לא זוכרת כלום מכל אלה.

משה אלטר (34), אה, תל-שומר: הציבור אינו יכול לדעת הרבה בעניין זה, שקשור בפרשיות בטחוניות. וטוב ש' אינו יכול לדעת. אני חושב שזה מיוחד בכלל שהציבור ידע. לכן האדם ברחוב אינו יכול גם לש' פוט מה קרה כאן ומי צודק. איך שזה לא ייגמר, זה מסריח.

מריים, נוף-ים: הסיבה לכל העניין נעוצה בפרשת-ביש מסוימת, שהאשימו בה את לבון. אני חושב שלבון הוא הצודק בסיכסוך הזוכתי, אולם אף פעם לא יוכח הדבר. כי אם ניסו להוכיח יהיו מוכרחים לגלות עוד הרבה פרשיות. גם פרשת האונייה. בתגלים קשורה בעניין זה.

כפרונות

מבטי השתוממות ותנועות של חוסר-אונים היוו מרבית התגובות להם זכו השבוע כתבי „העולם הזה”, כאשר יצאו לשאול את האזרח ברחוב מה הוא יודע על הפרשה הסודית. עסק הביש, שהוכתר בתואר „פרשת לבון”. התגובה הראשונה היתה, בדרך כלל, של חשד. הדבר שנחרת יותר מכל בתודעת הציבור היה שזהו ענין שהשתיקה יפה לו. אולם משנתבקשו הנשאלים לחוות דעה אישית על הפרשה, ניסו ליצור תמונה שלימה ומובנת מכל מה שקראו בעתונים. רק למתי מעט היה במה להיאחז. בדרך כלל היתה זו תמונה שהדמיון פעל בה ללא הגבלה. אולם יותר מכל בלטה העובדה שמספר רב של נשאלים השתמט מלענות על השאלות. הם זכרו את מחיקות הצנזורה הרבות, ובמקום בו מתערבת הצנזורה, סבורים אנשים רבים, מוטב להם שלא להכניס את עצמם לתוך העניין.

לבנו?

יצחק שמיינברג (25), מת-מחה במשפטים, תל-אביב: ה' סיבה להתפטרות לבון היא כיש' לון בפרשת הביש המסוימת. בריב לבון-פרס צודקים, לדעתי, שניהם. כל אחד מהם בהסתמכו על חבורת נאמניו שלא תמיד הצטיינו במהימנות, ראה את הצד השני כגורם האשם בכל הפרשה. לדעתי, הפיתרון ה' טוב ביותר יהיה פתרון של פשרה, פשרה עדיפה תמיד על ניצחון או הפסד שבמיקרה זה יהיו של שני הצדדים. כשאני אומר צדדים איני יכול לשכוח כי לא עומדים בפנינו שני אנ' שים העוסקים בענייניהם הפרטי' יים. ואם לא יגיעו לבסוף לפ' שרה ואחד מהם יפסיד לא ייוקף ההפסד על חשבוננו בלבד. לא הוא יהיה היחיד שיסבול מזה אלא המדינה כולה. המדינה אולה תשלם בעד זה.

